

Úterý, 14. března 2017

P8_TA(2017)0074

Rovné zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. března 2017 o uplatňování směrnice Rady 2004/113/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a k jejich poskytování (2016/2012(INI))

(2018/C 263/08)

Evropský parlament,

- s ohledem na čl. 19 odst. 1 a článek 260 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na Protokol č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii,
- s ohledem na Protokol č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality,
- s ohledem na směrnici Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování ⁽¹⁾,
- s ohledem na zprávu Komise o uplatňování směrnice Rady 2004/113/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a k jejich poskytování (COM(2015)0190),
- s ohledem na pokyny Komise ze dne 22. prosince 2011 k uplatňování směrnice Rady 2004/113/ES v pojišťovnictví s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-236/09 (Test-Achats) ⁽²⁾,
- s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 1. března 2011 ve věci C-236/09 (Test-Achats) ⁽³⁾,
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (Istanbulská úmluva), a na její článek 3, v němž je „gender“ definován jako „sociálně ustanovené role, chování, jednání a vlastnosti, které příslušná společnost pokládá za odpovídající pro ženy a muže“,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropský program pro ekonomiku sdílení“ (COM(2016)0356),
- s ohledem na posouzení evropského provádění směrnice 2004/113/ES o rovnosti žen a mužů v přístupu ke zboží a službám, které v lednu 2017 provedla výzkumná služba Evropského parlamentu ⁽⁴⁾,
- s ohledem na zprávu Evropské sítě orgánů pro rovné zacházení (Equinet) z listopadu 2014 nazvanou „Orgány pro rovné zacházení a směrnice o rovném zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám“,
- s ohledem na zprávu Evropské sítě právních expertů v oblasti rovnosti žen a mužů z roku 2014 nazvanou „Právo v oblasti rovnosti žen a mužů ve 33 evropských zemích: jak se předpisy EU provádí do vnitrostátního práva?“,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37.

⁽²⁾ Úř. věst. C 11, 13.1.2012, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 130, 30.4.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ PE 593.787

Úterý, 14. března 2017

- s ohledem na zprávu Evropské sítě právních expertů v oblasti rovnosti žen a mužů z července 2009 s názvem „Diskriminace na základě pohlaví v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování a provádění směrnice 2004/113/ES do vnitrostátního práva“,
 - s ohledem na rozhodnutí Soudního dvora ve věci C-13/94 o tom, že právo nebýt diskriminován na základě pohlaví se může týkat i diskriminace na základě změny pohlaví ⁽¹⁾, a na průzkum menšiny LGBTI, který provedla Agentura EU pro základní práva v roce 2014, a na svoji zprávu nazvanou „Odborně řečeno: překážky pro dosažení rovnosti pro LGBT osoby“, což se vše týká zboží a služeb;
 - s ohledem na návrh směrnice Rady o provádění zásady rovného zacházení s osobami bez ohledu na náboženské vyznání nebo víru, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci (COM(2008)0426) předložený Komisí a na stanovisko Parlamentu ze dne 2. dubna 2009 k tomuto návrhu ⁽²⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2016 o vnějších faktorech, které jsou překážkou podnikání žen v Evropě ⁽³⁾,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch a Výboru pro právní záležitosti (A8-0043/2017),
- A. vzhledem k tomu, že boj proti přímé i nepřímé diskriminaci na základě pohlaví v oblasti zboží a služeb je nedílnou součástí zásady rovnosti žen a mužů, která představuje jednu ze základních zásad Evropské unie, a že jak Smlouvy, tak Listina základních práv zakazují jakoukoliv diskriminaci na základě pohlaví a požadují, aby byla zajištěna rovnost žen a mužů ve všech oblastech a ve všech členských státech EU;
- B. vzhledem k tomu, že směrnice 2004/113/ES (dále jen „tato směrnice“) rozšiřuje zásadu rovného zacházení s muži a ženami nad rámec zaměstnávání a trhu práce i na oblast přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování;
- C. vzhledem k tomu, že tato směrnice zakazuje jak přímou, tak nepřímou diskriminaci na základě pohlaví v přístupu k veřejně dostupnému zboží a službám a jejich poskytování bez ohledu na to, zda se jedná o veřejný či soukromý sektor;
- D. vzhledem k tomu, že tato směrnice je použitelná na veškeré zboží a služby poskytované za úplaty, ve smyslu článku 57 SFEU a v souladu s příslušnou judikaturou Soudního dvora Evropské unie; vzhledem k tomu, že tuto úplatu nemusí nezbytně hradit ten, komu je služba poskytována, a může být poskytována ve formě nepřímé platby, která nemusí nutně zahrnovat příjemce služby;
- E. vzhledem k tomu, že sdělovací prostředky a reklama, služby spjaté se vzděláváním a služby poskytované v soukromém sektoru jsou vyloučeny z působnosti této směrnice; vzhledem k tomu, že členské státy mají legislativní pravomoc k zajištění rovného zacházení s muži a ženami v ostatních oblastech, a vzhledem k tomu, že v některých případech jdou vnitrostátní právní předpisy nad rámec toho, co požaduje směrnice tím, že pokrývají diskriminaci mezi muži a ženami v oblasti sdělovacích prostředků a reklamy a ve vzdělávání;
- F. vzhledem k tomu, že tato směrnice byla provedena do vnitrostátního práva všech 28 členských států; vzhledem k tomu, že podle zprávy Komise probíhaly v roce 2015 stále intenzivní diskuse o uspokojivém provedení této směrnice se šesti členskými státy;

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:1996:170, viz také společné prohlášení Rady a Komise, dodatek k výsledku jednání o návrhu směrnice Rady, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování (st.15622/04 ADD 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 137 E, 27.5.2010, s. 68.

⁽³⁾ Přijaté texty. P8_TA(2016)0007.

Úterý, 14. března 2017

- G. vzhledem k tomu, že Soudní dvůr EU ve svém rozhodnutí ve věci Test-Achats dospěl k závěru, že čl. 5 odst. 2 této směrnice je v rozporu s plněním cíle rovného zacházení s muži a ženami; vzhledem k tomu, že toto ustanovení bylo považováno za neplatné s účinností od 21. prosince 2012 a že v důsledku toho je stejná výše pojistného a pojistného plnění pro obě pohlaví ve všech členských státech povinná;
- H. vzhledem k tomu, že mezi hlavní problematické oblasti při provádění této směrnice patří příliš restriktivní chápání pojmu zboží a služeb, široce pojaté a někdy nejasné odůvodnění nerovného zacházení na základě čl. 4 odst. 5 a nedostatečná ochrana žen během mateřství a těhotenství;
- I. vzhledem k tomu, že při zákazu diskriminace je současně důležité ctít ostatní základní práva a svobody, včetně ochrany soukromého života a úkonů prováděných v této souvislosti, jakož i svobodu náboženského vyznání;
- J. vzhledem k tomu, že směrnice o rovném zacházení navržená v roce 2008 by rozšířila ochranu před diskriminací na základě náboženského vyznání nebo víry, věku, zdravotního postižení a sexuální orientace i mimo trh práce, aby zahrnovala také sociální ochranu, včetně sociálního zabezpečení a zdravotní péče, sociálních výhod, vzdělávání a přístupu a dodávek zboží a služeb; vzhledem k tomu, že Rada k tomuto návrhu směrnice dosud nezaujala postoj;
- K. vzhledem k tomu, že nedávné sdělení Komise nazvané „Evropský program pro ekonomiku sdílení“ sice představuje dobrý začátek pro účinnou podporu a regulaci tohoto odvětví, ale je třeba začlenit hledisko rovnosti žen a mužů a promítnout ustanovení této směrnice do další analýzy a dalších doporučení v této oblasti;
- L. vzhledem k tomu, že úplné využití potenciálu této směrnice závisí na účinném a konzistentním začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do relevantních odvětví, na která se vztahuje;
- M. vzhledem k tomu, že činnost evropské sítě orgánů pro rovné zacházení má zásadní význam pro lepší provádění legislativy týkající se rovného zacházení i pro koordinaci spolupráce a sdílení osvědčených postupů mezi vnitrostátními orgány pro rovné zacházení v celé EU;

Obecné úvahy

1. je znepokojen skutečností, že uplatňování této směrnice není stejné a v jednotlivých členských státech se liší a že navzdory pokroku v této oblasti se v provádění této směrnice stále vyskytují problémy a nedostatky, které je třeba v některých členských státech a určitých odvětvích bezodkladně řešit; vyzývá Komisi, aby se při svých jednáních s členskými státy přednostně zabývala všemi zbývajícími nedostatky v provádění této směrnice; zdůrazňuje klíčovou úlohu členských států při provádění právních předpisů a politik EU a doporučuje, že za účelem úplného uplatnění směrnice by bylo dobré zajistit větší podporu regionálních a místních orgánů, spolupráci s občanskou společností a pokyny členských států určené průmyslovým odvětvím;
2. podotýká, že Komise předložila zprávu o uplatňování této směrnice s velkým zpožděním poté, co svou první zprávu vydala v roce 2009;
3. bere na vědomí, že zpráva Komise sice uvádí, že nebyly zjištěny žádné zvláštní problémy při provádění některých ustanovení této směrnice, ale toto konstatování vychází z velmi malého počtu nahlášených případů diskriminace a celkově existují jen velmi omezené informace a sběr údajů se v této oblasti v jednotlivých členských státech velmi liší;
4. zdůrazňuje, že jedním z problémů vyskytujících se v některých členských státech je nedostatečné povědomí tvůrců politik, poskytovatelů služeb i samotných občanů o právech a možnostech ochrany občanů, jež jsou zakotveny v této směrnici; poukazuje na to, že nedostatečná informovanost a povědomí veřejnosti o této směrnici a jejích ustanoveních může mít za následek nižší počet stížností na diskriminaci na základě pohlaví; vyzývá členské státy, Komisi a příslušné zúčastněné strany, aby případně ve spolupráci s organizacemi na ochranu spotřebitelů zvýšily povědomí o ustanoveních této směrnice s cílem zvýšit vnímání důležitosti rovného zacházení v oblasti zboží a služeb;

Úterý, 14. března 2017

5. konstatuje, že pouze některé členské státy informovaly o existenci zvláštních ustanovení týkajících se pozitivních opatření; vyzývá členské státy, aby lépe začlenily a více propagovaly ustanovení o pozitivních krocích, které jsou založeny na legitimním cíli a snaží se zabránit nerovnostem na základě pohlaví, jak jsou popsány v této směrnici, či je kompenzovat;

Odvětví pojišťovnictví, bankovníctví a finančníctví

6. vítá skutečnost, že členské státy promítají rozhodnutí ve věci Test-Achats do vnitrostátních právních předpisů a že vnitrostátní právní předpisy byly pozměněny právně závazným způsobem; poukazuje na to, že stále přetrvávají problémy ohledně souladu vnitrostátních právních předpisů s tímto rozhodnutím, například v oblasti systémů zdravotního pojištění a v souvislosti s úplným odstraněním diskriminace z důvodu těhotenství a mateřství;

7. podtrhuje vyrovnávací účinek, jaké toto rozhodnutí má na důchody, neboť zakázalo pojistněmatematické faktory týkající se pohlaví v pojistných smlouvách a stanovilo povinnost zavést stejnou výši pojistného a pojistného plnění pro obě pohlaví v soukromých pojistných systémech, včetně důchodů; konstatuje, že přestože se toto rozhodnutí vztahuje pouze na soukromé systémy, pravidlo stejného přístupu k oběma pohlavím v otázce důchodů představuje osvědčený postup, pokud jde o snižování rozdílů ve výši důchodů žen a mužů; vítá rozhodnutí některých členských států jít nad rámec tohoto rozhodnutí a rozšířit pravidlo stejného přístupu k oběma pohlavím také na další pojistné a důchodové systémy, včetně zaměstnaneckého penzijního pojištění, aby byla zajištěna rovnost žen a mužů v těchto oblastech; vyzývá ostatní členské státy, aby pokud je to možné, následovaly tento příklad;

8. domnívá se, že zajištění řádného a úplného provádění tohoto rozhodnutí je naprosto zásadní; vyzývá Komisi, aby prostřednictvím pravidelných zpráv sledovala dodržování těchto pravidel v členských státech, a zajistila tak řešení případných nedostatků;

9. zdůrazňuje, že směrnice výslovně zakazuje využívání těhotenství a mateřství pro odlišný výpočet pojistného a pojistného plnění pro účely pojištění a souvisejících finančních služeb; vyzývá členské státy, aby vyvinuly větší úsilí o ochranu práv a životní pohody těhotných žen v této oblasti a aby tuto ochranu lépe objasnily s cílem chránit ženy před neomezenými náklady souvisejícími s těhotenstvím, neboť těhotné ženy by neměly hradit vyšší náklady pouze z důvodu těhotenství, a s cílem zvýšit povědomí poskytovatelů služeb o zvláštní ochraně poskytované těhotným ženám; zejména zdůrazňuje, že je nutné zajistit, aby přechodná období u různých druhů pojištění, zejména u zdravotního pojištění, nebyla v rozporu s právy těhotných žen na rovné zacházení po celou dobu těhotenství;

10. připomíná, že právo nebýt diskriminován na základě pohlaví se může týkat i diskriminace na základě změny pohlaví⁽¹⁾, a vyzývá Komisi, aby zajistila ochranu žen i mužů před diskriminací tohoto druhu; podtrhuje, že směrnice nabízí v tomto směru ochranu a že veškerá další specifická ustanovení lze zahrnout do vnitrostátních právních předpisů členských států; v této souvislosti poukazuje na to, že 13 členských států zatím nepřijalo přímá právní ustanovení chránící transgender osoby, které jsou v otázkách přístupu ke zboží a službám stále diskriminovány, a připomíná, že zahrnutí takových ustanovení do příslušných právních předpisů by mohlo zvýšit povědomí o zásadě zákazu diskriminace; vyzývá Komisi, aby sledovala diskriminaci uvedeného druhu ve svých příštích zprávách o uplatňování této směrnice;

11. vyslovuje politování nad přetrvávajícími diskriminačními praktikami vůči ženám a nad diskriminačními praktikami souvisejícími s těhotenstvím, plánováním mateřství a mateřstvím, pokud jde o přístup ke službám poskytovaným v pojišťovnictví a bankovníctví;

12. konstatuje, že větší obtíže, s nimiž se podnikatelky potýkají v přístupu k financování, by mohly částečně souviset s problémy při získávání dostatečné úvěrové historie a manažerských zkušeností; vyzývá členské státy, aby spolupracovaly s finančním sektorem na zajištění rovnosti mezi muži a ženami v přístupu ke kapitálu pro samostatně výdělečné osoby a malé a střední podniky; vyzývá je, aby prozkoumaly možnosti, jak začlenit hledisko rovnosti žen a mužů do svých systémů výkaznictví o udělování půjček, do úpravy svých rizikových profilů podle specifických potřeb, do koncepce investičních mandátů a personálních struktur, jakož i do svých finančních produktů; vyzývá Komisi, aby spolupracovala

⁽¹⁾ Společné prohlášení Rady a Komise, dodatek k výsledku jednání o návrhu směrnice Rady, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování.

Úterý, 14. března 2017

s členskými státy za účelem přijetí účinných opatření s praktickými příklady s cílem zajistit, aby každý mohl tuto směrnici plně a řádně využít jako účinný prostředek ochrany svých práv na rovné zacházení v přístupu k veškerému zboží a službám;

13. vyzývá k holistickému přístupu k podnikání žen, jehož cílem je povzbudit a podpořit ženy při budování podnikatelské kariéry, usnadnit jim přístup k financování a podnikatelským příležitostem, ale rovněž vytvořit prostředí, které by jim umožnilo uplatnit svůj potenciál a stát se úspěšnými podnikatelkami, a to mimo jiné zajištěním možnosti sladit pracovní a osobní život, přístupem k zařízením péče o děti a personalizované odborné přípravy;

Odvětví dopravy a veřejné prostory

14. konstatuje, že ačkoliv je zákaz obtěžování, a to i sexuálního a genderového, zakotven ve vnitrostátních právních předpisech, ženy a transgender a intersexuální osoby se i nadále v dopravních prostředcích systematicky a často potýkají s různými formami zneužívání a je stále třeba zlepšovat preventivní opatření proti obtěžování, a to i zvyšováním povědomí mezi poskytovateli služeb;

15. žádá Komisi a členské státy, aby v této oblasti podporovaly výměnu osvědčených postupů; žádá, aby se zaměřily na ta preventivní opatření, která jsou v souladu se zásadou rovnosti žen a mužů, jak je doporučeno například v Úmluvě Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (Istanbulská úmluva), a která neomezují svobodu žen a soustředí se především na potenciální pachatele, namísto toho, aby změnila chování žen coby potenciálních obětí; konstatuje, že Istanbulská úmluva uvádí, že „uplatnění rovnoprávnosti mezi muži a ženami *de jure* i *de facto* představuje klíčový element prevence násilí vůči ženám“, a proto vyzývá členské státy a Komisi, aby následovaly tento komplexní přístup ve své politice zaměřené na odstranění násilí na ženách, včetně zavedení opatření proti obtěžování navrhovaných v této směrnici; vyzývá členské státy, které tak dosud neučinily, aby Istanbulskou úmluvu ratifikovaly, a žádá Komisi a Radu, aby pokročily v procesu přistoupení EU k této úmluvě;

16. vyjadřuje politování nad tím, že rodiče a osoby pečující o malé děti stále čelí bariérám ztěžujícím fyzický přístup a jiným překážkám, jako je nedostatečný přístup k přebalovacím zařízením v prostorách poskytovatelů služeb; zdůrazňuje, že je třeba chránit právo matek i otců na požívání rovných příležitostí ve společnosti svých dětí v prostorách poskytovatelů služeb; zdůrazňuje, že rovné zacházení s ženami a muži coby rodiči a opatrovateli malých dětí v přístupu ke službám a jejich využívání má rozhodující význam pro rovnost žen a mužů obecně, protože podporuje rovnou a společnou odpovědnost žen a mužů za péči o dítě; proto vyzývá členské státy, aby zvyšovaly povědomí poskytovatelů služeb, že je třeba, aby byla v jejich provozovnách k dispozici rovnocenná a bezpečná zařízení pro oba rodiče;

17. mimoto podotýká, že pečovatelé, zejména ženy, mají specifické požadavky na přístupnost, a proto vybízí Komisi, aby zvážila všechny překážky a omezení, s nimiž se potýkají ženy jako hlavní uživatelé veřejných dopravních služeb a pečovatelé obecně, v souladu se závěry páté konference o problematice žen v dopravě konané v Paříži v roce 2014; zdůrazňuje, že navzdory bádání v této oblasti nebyla problematice rovnosti žen a mužů při vytváření politik v odvětví dopravy věnována velká pozornost; konstatuje, že začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do časných fází plánování a výroby dopravních prostředků a dalších veřejných prostor a pravidelné vyhodnocování dopadů na ženy a muže představuje dobrý a nákladově účinný postup pro odstranění fyzických překážek, které brání rovnému přístupu pro rodiče a osoby pečující o malé děti;

18. poukazuje na to, že napříč členskými státy stále přetrvává nerovné zacházení se ženami z důvodu mateřství nebo těhotenství, včetně kojení v prostorách poskytovatelů služeb; domnívá se, že je třeba na úrovni členských států posílit a plně provádět ochranu žen z důvodu mateřství a těhotenství, včetně kojení, jak zaručuje tato směrnice; upozorňuje, že

Úterý, 14. března 2017

poskytovatelé služeb musí postupovat v souladu se základními zásadami stanovenými v této směrnici a vnitrostátními právními předpisy, které je provádějí;

19. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby veřejné dopravní prostředky a infrastruktury byly přístupné a zároveň uzpůsobené pro ženy i pro muže, a to nejen coby konečné uživatele a cestující, ale také coby pracovníky v tomto odvětví;

20. vyzývá Komisi, aby vyhodnotila pravidla leteckých společností upravující přístup těhotných žen na palubu letadel a příslušné asistenční služby během letu a aby přiměla tyto společnosti k zajištění jednotného přístupu v tomto ohledu;

21. vyzývá Radu, aby přijala postoj Parlamentu k nařízení o právech cestujících, pokud jde o povinnost nakladačů zavazadel vrátit dětské kočárky cestujícím ihned po výstupu z letadla či jim poskytnout alternativní způsob přepravy, aby nemuseli děti v prostorách letiště nosit až do vyzvednutí zavazadel z výdejního pásu;

22. domnívá se, že je nutné nabídnout síť podpůrných služeb souvisejících s mateřstvím, zejména jesle a mateřské školy a mimoškolní služby, aby bylo možné zajistit skutečné provádění zásady rovnosti žen a mužů v přístupu ke zboží a službám; domnívá se, že tato síť by měla zahrnovat takovou úroveň veřejných služeb, která naplňuje potřeby obyvatelstva;

23. konstatuje, že jsou stále zaznamenávány případy diskriminace a nerovnosti v přístupu ke zdravotnickému zboží a službám, což poukazuje na potřebu podpořit přístup ke kvalitním bezplatným veřejným zdravotnickým službám;

Ekonomika sdílení

24. poukazuje na nové možné oblasti uplatnění směrnice, zejména v důsledku digitalizace některých služeb a odvětví i šíření různých forem spolupráce při poskytování služeb, jež změnily přístup ke zboží a službám i jejich nabídku, přičemž konstatuje, že tato směrnice zůstává použitelná na digitální sféru; zdůrazňuje, že nedávno zveřejněné sdělení Komise nazvané „Evropský program pro ekonomiku sdílení“ by mělo být vnímáno jako první krok k účinné podpoře a regulaci tohoto odvětví a že v dalších etapách by Komise měla začlenit zásadu rovnosti žen a mužů a zohledňovat ustanovení této směrnice, aby bylo zaručeno rovné zacházení se ženami a muži a aby se účinně předešlo obtěžování ve službách nabízených v rámci ekonomiky sdílení;

25. konstatuje, že obtěžování představuje významnou překážku pro zajištění rovnosti žen a mužů v oblasti služeb ekonomiky sdílení; zdůrazňuje, že zatímco politika „nulové tolerance“ vůči obtěžování, kterou přijalo mnoho platform, představuje osvědčený postup, který je nutné v tomto odvětví dále posilovat, příslušné platformy by měly upřednostňovat prevenci obtěžování a uvažovat rovněž o vytvoření jasných postupů pro hlášení případů zneužití uživatelů; zdůrazňuje, že je nutné vyjasnit ustanovení odpovědnosti poskytovatelů zboží a služeb, včetně případů obtěžování třetími stranami, a souvisejících on-line platform na základě této směrnice;

26. domnívá se, že služby nabízené v rámci ekonomiky sdílení, které jsou dostupné veřejnosti a provozovány za účelem zisku, spadají do působnosti této směrnice, a měly by proto být v souladu se zásadou rovného zacházení se ženami a muži;

27. v této souvislosti konstatuje, že v digitální sféře nemusí „zisk“ nutně znamenat peníze a že jako protiplnění za zboží a služby jsou stále častěji využívány údaje;

28. vyzývá Komisi, aby zásadu rovnosti žen a mužů v rámci ekonomiky sdílení sledovala ve svých budoucích zprávách o uplatňování této směrnice a aby vydala zvláštní pokyny uvádějící osvědčené postupy pro zajištění rovného zacházení s ženami a muži ve službách nabízených v rámci ekonomiky sdílení;

Úterý, 14. března 2017

Rozdílné zacházení

29. poukazuje na to, že uplatňování čl. 4 odst. 5 se při provádění této směrnice ukázalo jako velmi problematické a je důvodem největšího množství stížností obdržených orgány pro rovné zacházení v členských státech, zejména v odvětví volnočasových aktivit a zábavy;

30. zdůrazňuje, že navzdory nejasnostem provádějícím používání čl. 4 odst. 5 této směrnice je hlavním účelem této výjimky vytvořit příležitosti k dalšímu posilování rovnosti žen a mužů v oblasti poskytování zboží a služeb;

31. konstatuje, že postupy se různí, například v některých případech jsou služby poskytovány pouze osobám jednoho pohlaví nebo se za stejné služby účtují různé ceny; zdůrazňuje, že rozdílnost zacházení by měla být posouzena v každém jednotlivém případě zvlášť, aby se vyhodnotilo, zda je odůvodněna legitimním cílem, jak stanoví tato směrnice;

32. vyzývá orgány pro rovné zacházení a organizace na ochranu spotřebitelů, aby zvýšily povědomí o limitech a podmínkách rozdílného zacházení mezi poskytovateli služeb a aby posílily povědomí o právu na rovné zacházení mezi uživateli služeb, neboť je často uváděno, že uživatelé nejsou obeznámeni s platnými předpisy v oblasti zboží a služeb;

33. domnívá se, že relativní nedostatek pozitivních opatření na základě čl. 4 odst. 5 v členských státech představuje mezeru v provádění této směrnice; vyzývá k podpoře pozitivních opatření založených na legitimním cíli, u nichž je přímé spojení mezi preferenčním zacházením a nevýhodami, kterým se má předejít nebo které mají být vyloučeny, jako je ochrana obětí sexuálního násilí v případech útočišť jen pro jedno pohlaví;

34. opakuje svou výzvu Radě, aby zvažila všechny možné způsoby, jak dosáhnout přijetí navrhované směrnice o rovném zacházení bez dalších prodlev, čímž bude zaručena rovnocenná komplexní ochrana před diskriminací na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;

Doporučení k účinnějšímu uplatňování této směrnice

35. vyzývá Komisi, aby přednostně řešila otázky provádění ve vnitrostátních právních předpisech s dotčenými členskými státy prostřednictvím konkrétních opatření a pomohla jim s konzistentnějším prováděním směrnice;

36. poukazuje na to, že ačkoli orgány pro rovné zacházení hrají důležitou roli při monitorování a zajišťování toho, aby práva odvozená od této směrnice byla na vnitrostátní úrovni plně uplatňována, pravomoci týkající se nabídky zboží a přístupu ke zboží, které jim byly svěřeny, se liší; vyzývá členské státy, aby v souladu s ustanoveními směrnice a vnitrostátních právních předpisů zaručily dostatečné pravomoci a nezávislost vnitrostátních orgánů pro rovné zacházení a zajistily jim dostatečné zdroje, aby tyto orgány mohly účinně plnit své hlavní úkoly, které zahrnují nezávislou pomoc obětem diskriminace při podávání stížností, provádění nezávislých průzkumů ohledně diskriminace a zveřejňování nezávislých zpráv a doporučení, s cílem zvýšit povědomí o této směrnici a nežádoucích stereotypy o genderových úlohách v oblasti dodávek zboží a služeb a přístupu k nim; konstatuje, že vnitrostátní orgány pro rovné zacházení by měly mít při provádění svých úkolů spočívajících v nezávislé a účinné podpoře, sledování a prosazování rovného zacházení dostatečnou podporu;

37. vyzývá Komisi, aby prohloubila spolupráci s orgány pro rovné zacházení při sledování toho, zda jsou splněna příslušná ustanovení týkající se jejich pravomocí ve všech členských státech, a aby poskytovala podporu při systematickém zjišťování hlavních problémů a sdílení osvědčených postupů; vyzývá Komisi, aby shromáždila osvědčené postupy a zpřístupnila je členským státům s cílem poskytnout potřebné zdroje k podpoře pozitivních kroků a zajištění lepšího provádění příslušných předpisů na úrovni členských států;

38. poukazuje na to, že přístup ke spravedlnosti pro oběti diskriminace lze zlepšit tím, že se nezávislým orgánům pro rovné zacházení svěří pravomoc poskytovat pomoc, včetně bezplatné právní pomoci, a právo zastupovat jednotlivce v případech podezření na diskriminaci;

Úterý, 14. března 2017

39. vyzývá Komisi, aby pozorně sledovala efektivitu vnitrostátních subjektů zabývajících se stížnostmi a rovněž postupy v souvislosti s prováděním této směrnice a zajistila, aby existovaly transparentní a účinné mechanismy pro podávání stížností, včetně odrazujících sankcí;
40. vyzývá Komisi, členské státy a orgány pro rovné zacházení, případně ve spolupráci s organizacemi na ochranu spotřebitelů, aby zvýšily povědomí o ustanoveních této směrnice mezi poskytovateli služeb i uživateli s cílem zajistit uplatňování zásady rovného zacházení v této oblasti a snížit počet případů porušení směrnice, které nejsou hlášeny;
41. vyzývá Komisi, aby s ohledem na přetrvávající nedostatky v uplatňování této směrnice požádala Evropskou síť právních expertů, aby ve spolupráci s orgány pro rovné zacházení zahájila komplexní studii, rovněž s přihlédnutím k průnikovým formám nerovnosti žen a mužů a k vícenásobným příčinám diskriminace, jež se dotýkají celé řady znevýhodněných sociálních skupin, a aby v zájmu plného využití potenciálu směrnice vybízela členské státy ke sběru a poskytování údajů a byla jim při tom nápomocna; vyzývá členské státy, aby zajistily kvalitnější sběr komplexních, porovnatelných a konkrétních údajů týkajících se obtěžování a sexuálního obtěžování v oblasti rovného přístupu ke zboží a službám s cílem rozlišovat příčiny diskriminace, a v této souvislosti žádá užší spolupráci s příslušnými institucemi; vyzývá Komisi, aby vytvořila veřejnou databázi příslušných právních předpisů a judikatury týkající se rovného zacházení s ženami a muži jako prostředek ke zvýšení informovanosti o uplatňování právních předpisů v této oblasti;
42. zdůrazňuje, že oblast zboží a služeb je spojena s reklamním odvětvím, neboť zboží a služby jsou spotřebitelům představovány především formou reklamy; poukazuje na význam reklamy při vytváření, zachovávání a rozvíjení genderových stereotypů a diskriminačního znázorňování žen; proto vybízí Komisi, aby provedla studii o rovnosti žen a mužů v reklamě a aby prověřila, zda je nutné a možné zlepšit rovné zacházení v odvětví reklamy, a aby propagovala osvědčené postupy v této oblasti; vítá vnitrostátní předpisy a doporučení týkající se rovnosti žen a mužů ve sdělovacích prostředcích a vyzývá členské státy, aby tato ustanovení v případě potřeby zdokonalily s cílem zajistit rovné zacházení;
43. vyzývá členské státy, aby podporovaly dialog s příslušnými zainteresovanými stranami, které mají oprávněný zájem přispívat k boji proti diskriminaci na základě pohlaví v oblasti přístupu ke zboží a službám a jejich dodávek;
44. vyzývá členské státy a Komisi, aby při zlepšování provádění této směrnice zaujaly přístup začleňování hlediska rovnosti žen a mužů přízpůsobený jednotlivým odvětvím;
45. vyzývá Komisi, aby při svém monitorování a podpoře členských států při provádění této směrnice lépe koordinovala požadavky této směrnice s ostatními směrnicemi o rovnosti;

o

o o

46. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.
-